

РЕШЕНИЕ

№ 376

гр. Варна, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Д. Томова

при участието на секретаря Ели К. Т.а
като разгледа докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20223001000477 по описа за 2022 година

С решение №66/29.07.2022 г. по т.д.636/2021 г. по описа на ВКС, ТК, второ отделение е отменено решение №260032/28.09.2020 г. по в.т.д.83/2020 г. по описа на ВнАС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

Производството е въззивно, образувано по жалба на К. Н. К., гражданин на Р.ф. срещу решение №940/30.10.2019 г., постановено по т.д.981/2018 г. по описа на В ОС, с което е отхвърлен предявения от въззивника срещу „Мосстрой – Варна“ АД, ЕИК 103850624, със седалище и адрес на управление гр.Варна, местност „Свети Никола“ №60, както и срещу „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, дружество учредено и регистрирано в Република Маршалови острови под фирмен №47367, със седалище и адрес на управление ул. „Димокриту“ №15, комплекс Панаретос Елиана, офис №104 и „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, ЕИК 200484877, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.„4-ти януари“ №36, ет.4, ап.6 в качеството им на възразили кредитори, при участието на Р. Г. С. - синдик на „Мосстрой – Варна“ АД - в несъстоятелност, иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. 637, ал.3, т.2 от ТЗ, вр.чл.535 от ТЗ да бъде прието за установено по отношение на ответниците, че ответникът „Мосстрой – Варна“ АД дължи на ищеца по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №4317/29.07.2016г., издадена по ч.гр. дело №8911/2016г. по описа на ВРС сумата от 340000.00лв., представляваща главница по запис на заповед, издаден на 30.05.2016 г. с падеж 30.06.2016 г. В жалбата се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Излага, че ответниците не са изложили възражения срещу тази част на вземането, представляваща вземания за дивиденди за 2007 и 2008 год., поради което за ищеца не е възникнало задължение да установява съществуването му. Излага още, че представения по делото договор от 05.04.2006 г., не представлява договор за заем, а само урежда конкретните условия за връщане на едно съществуващо

вземане, което „Мосстрой-Варна“ АД има към кредитора В. Р., на основание четири предходни договора за заем, по които реално са предоставени парични средства. Оспорва се и извода на съда, че процесното вземане е било вече цедирано „Надежда-55“ ЕООД като излага, че договорът е бил прекратен, а платената цена по цесията с „Надежда-55“ ЕООД е върната на цедента. Моли съда да отмени обжалваното решение и уважи предявения иск. Синдикът на „Мосстрой-Варна“ АД – в несъстоятелност е подал писмен отговор, в който оспорва жалбата.

Насрещните страни „Мосстрой – Варна“ АД – в несъстоятелност, със седалище гр.Варна, „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, дружество учредено и регистрирано в Република Маршалови острови и „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, със седалище гр.Пловдив, не са подали отговори на жалбата.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството пред ВОС е образувано по предявен от К. Н. К. срещу „Мосстрой – Варна“ АД /в несъстоятелност/, „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК и „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, в качеството им на възразили кредитори, при участието на Р. Г. С. - синдик на „Мосстрой – Варна“ АД - в несъстоятелност, иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр.637, ал.3, т.2 от ТЗ, вр.чл.535 от ТЗ, за приемане за установено по отношение на ответниците, че ответникът „Мосстрой – Варна“ АД дължи на ищеца по заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №4317/29.07.2016 г., издадена по ч.гр.д. №8911/2016г. по описа на ВРС, сумата от 340000 лв., представляваща главница по запис на заповед, издаден на 30.05.2016 г. с падеж 30.06.2016 г.

Длъжникът „Мосстрой – Варна“ АД – в несъстоятелност оспорва предявения иск като твърди, че процесният запис на заповед е нищожен поради липса на форма, тъй като не е посочено еднозначно мястото на плащане: по банкова сметка или на посочения адрес. Прави възражение за нищожност на менителничния ефект и поради липса на съгласие на основание чл.26, ал.2, предл. второ от ЗЗД, като се твърди, че подписалата записа А. Л. не е владеела достатъчно добре български език, за да разбере съдържанието на документа.

Ответникът „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК е подал писмен отговор, в който оспорва иска като излага доводи за наличие на каузално правоотношение, за обезпечение на което е издаден процесния запис на заповед, което е изрично признато от ищеца в молбата по чл.685, ал.1 от ТЗ. Твърди, че договорът за цесия от 01.05.2016 г., по силата на който ищецът се легитимира като носител на вземане срещу длъжника „Мосстрой – Варна“ АД не е породил транслативен ефект, тъй като преди цесията от 01.05.2016 г., на 09.01.2015 г. „Палма Парк“ ЕООД с договор за цесия е прехвърлило на „Надежда-55“ ООД вземанията си към „Мосстрой – Варна“ АД. Оспорва също съществуването на вземания по т.1 от договора за цесия от 18.11.2013 г. в полза на Р., произтичащи договор за заем на парични средства, тъй като липсва реално предаване на тези суми на заемополучателя. Релевира и възражение за изтекла погасителна давност по отношение на задължението на длъжника за изплащане на дивиденди за 2007 г. и 2008 г., считано от 17.11.2013 г., един ден преди цесията от 18.11.2013 г.

Ответникът „Еко Мак Вилидж“ ЕООД е подал писмен отговор, в който оспорва иска с твърдения, че записът на заповед е сделка, увреждаща за масата на несъстоятелността и е недействителна по отношение на кредиторите, тъй като е издаден на 30.05.2016 г., т.е. след началната дата на неплатежоспособността. На следващо място се твърди, че записът на заповед е нищожен, поради липса на съгласие тъй като същият не е подписан от А. Л., управител „Мосстрой – Варна“ АД. Във връзка с каузалното правоотношение излага, че вземанията са погасени по давност.

Синдикът на „Мосстрой-Варна“ АД – в несъстоятелност е подал писмен отговор, в който оспорва предявения иск като твърди, че липсва задължение по твърдяното каузално задължение към момента на издаването на записа на заповед. Излага, че договорът за цесия от 01.05.2016 г. с цедент „Палма Парк“ ЕООД, не е породил транслативен ефект, тъй като „Палма Парк“ ЕООД е придобило вземането по договор за цесия от 18.11.2013 г. с цедент В. Р. Прехвърленото вземане на В. Р. срещу „Мосстрой – Варна“ АД включва: 1. сумата от 149672.50 лв., главница и 125115.00 лв. лихви по договор за парични средства от 05.04.2006 г. и допълнителни споразумения от 15.12.2008 г. и от 03.01.2012 г., 2. сумата от

190828.28 лв. дивидент, въз основа на решение на общото събрание на „Мосстрой – Варна“ АД от 17.08.2008г. за разпределение на печалбата от 2007 г., 3. сумата от 311970.61 лв., дивидент, въз основа на решение на общото събрание от 27.05.2009 г. за разпределение за печалба от 2008 г. Твърди, че преди цесията от 01.05.2016 г., на 09.01.2015 г., „Палма Парк“ ООД с договор за цесия е прехвърлило на „Надежда-55“ ООД вземанията си към „Мосстрой – Варна“ АД, следователно ищецът не се да легитимира като носител на същите.

Варненският апелативен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, в предметните предели на жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен като доказателство запис на заповед от 30.05.2016 г., издаден от „Мосстрой - Варна“ АД, чрез представляващия А. П. Л., с който дружеството се е задължило безусловно и неотменимо да заплати в полза на К. Н. К., сумата от 340000 лв. с падеж на 30.06.2016 г. Няма спор, че записът на заповед е издаден като обезпечение на задължение по споразумение от 30.05.2016 г., сключено между К. Н. К. като кредитор и „Мосстрой - Варна“ АД, чрез представляващия А. П. Л., като длъжник. Въз основа на записа на заповед е издадена заповед за изпълнение на парично задължение №4317/29.07.2016г., издадена по ч.гр.дело №8911/2016 г. по описа на ВРС за сумата от 340 000 лв.

При предявяването на вземането си по чл.685 ТЗ в производството по несъстоятелност на „Мосстрой - Варна“ АД по т.д. №1260/2016 год. в размер на 340 000 лв., кредиторът К. се е позовал на две различни основания за претенцията си, а именно издадената в заповедното производство заповед за изпълнение въз основа на запис на заповед от 30.05.2016 г., за сумата от 340 000 лв. главница и 6800 лв. заплатени такси, като наред с това е посочил и каузално отношение, породило дълг, за чието плащане е било уговорено издаването на ценната книга. В тази връзка по делото са представени като доказателства договор за заем на парични средства от 05.04.2006 год. сключен между „Мосстрой-Варна“ АД като заемател и В. М. Р., в който е посочено, че според допълнително споразумение от 05.04.2006 год., заемателят дължи на заемотателя сумата от 796 363.28 лв. със срок на връщане 31.12.2010 год. С допълнително споразумение, срокът по договора е удължен до 31.12.2014 год., като е постигната договорка за заплащане на лихви върху главницата в размер на 9,5%, считано от 01.01.2008 год. С договор за прехвърляне на вземане от 18.11.2013 год., цедентът Р. е прехвърлил на „Палма Парк“ ЕООД своите вземания от „Мосстрой Варна“ АД, в общ размер на 777 58639 лв., произтичащи от: 1. Договор за заем на парични средства от 05.04.2006 год. сключен между „Мосстрой-Варна“ АД като заемател и В. М. Р., в който е посочено, че според допълнително споразумение от 05.04.2006 год. сумата от 149 672.50 лв. - остатък от главница и 125 115 лв.-начислени лихви до 01.11.2013 год.; 2.Решение на Общото събрание на „Мосстрой Варна“ АД от 17.08.2008 год. за разпределяне на дивидент за 2007год. в размер на 190 828.28 лв.; 3. Решение на Общото събрание на „Мосстрой Варна“ АД от 27.05.2009 год. за разпределяне на дивидент за 2008 год. в размер на 311 970.64 лв. Представено е уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД от „Палма Парк“ ЕООД до „Мосстрой Варна“, според което същият с договор за цесия от 09.01.2015 г., е прехвърлило на „Надежда 55“ ООД процесното вземане, което там като остатък е 705971.86 лв. Във въззивното производство е представено като доказателство споразумение от 16.07.2020 год., между „Палма Парк“ ЕООД и „Надежда-55“ ЕООД, в което страните потвърждават, че през м. септември 2015 год. всяка от тях, по общо съгласие е върнала на другата страна получената престация по договор за цесия от 09.01.2015 год., с което считат този договор за прекратен с всички произтичащи от прекратяването последствия. С договор за прехвърляне на вземане от 01.05.2016 год., цедентът „Палма Парк“ ЕООД е прехвърлил на К. Н. К. част от своите вземания от „Мосстрой Варна“ АД, в общ размер на 412 601.21 лв., срещу задължение за заплащане на сумата от 2000 лв. за извършената цесия, длъжникът е надлежно уведомен от „Палма Парк“ ЕООД с уведомление, получено на 03.05.2016 г. Представено е споразумение от 30.05.2016 год. между ищеца К. Н. К. като кредитор и „Мосстрой Варна“ АД като длъжник, според което задължението в общ размер на 412 601.21лв. се намалява със сумата от 72 601.21лв. и става 340 000 лв., която е следвало да бъде заплатена от длъжника на

кредитора до 30.06.2016 год. в споразумението, длъжникът е декларирал, че е уведомен за цесията на 03.05.2016 г. За обезпечаване на плащането на предоговорената сума, длъжникът е издал на кредитора запис на заповед.

В тежест на кредитора е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно менителнично правоотношение между него и несъстоятелния длъжник.

В случай на установяване на горните факти ответниците следва да докажат изпълнение на задълженията си по запис на заповед или свързаното с него каузално правоотношение.

Записът на заповед е обикновена форма на менителничното задължение, създава задължение на издателя пред всеки легитимиран поемател. За неговата действителност не се изисква да бъде изразена причината на задължението, нито тя се обуславя от условията, които са уговорени между страните. Записът на заповед е едностранно волеизявление, абстрактна сделка и тази му характеристика не съдържа като съществен елемент за издаването му основанията. Не предпоставя като условие за действителност наличието на друга основна сделка с каузален характер, нито пък валидност на правоотношението по каузалната сделка. Поради абстрактния характер на менителничното волеизявление правата, които то поражда, са независими от наличието на основна сделка и от развитието на каузални правоотношения, във връзка с които менителничният ефект е издаден.

В този смисъл, разглеждането на характера на запис на заповед като сделка налага извода, че в производството по установяване вземането по издадената заповед за изпълнение, съдът трябва да направи проверка дали са спазени изискванията на закона досежно формалните реквизити на запис на заповед, тъй като строгата форма на запис на заповед е съществено условие за неговата действителност и ако не съдържа едно от изброените в чл. 535 ТЗ съществени условия, няма менителнична сила.

Възраженията на длъжника в производството за установяване на съществуване на вземане, основано на запис на заповед са абсолютни /обективни/, почиващи на самото менителнично задължение: срещу формата и съдържанието на ценната книга, срещу действителността на менителничното задължение, за пороци на волята при издаването на запис на заповед и др. и релативни /относителни/, насочени лично срещу поемателя: например за безпаричност на поетото задължение, възражения, произтичащи от каузалното правоотношение, във връзка с което е издаден записът на заповед.

Тежестта на доказване както на абсолютните, така и на релативните възражения лежи винаги върху длъжника, тъй като за ищеца менителницата служи и като основание и като доказателство. Съгласно установената съдебна практика, кредиторът трябва да докаже факта, от който произтича вземането му - редовен от външна страна запис на заповед, а длъжникът - възраженията си срещу вземането /както се посочи абсолютните - срещу формата и/или съдържанието на изпълнителното основание, съотв. личните - основани на отношенията му с кредитора/. При редовен запис на заповед и недоказани от ответника абсолютни, респ. относителни възражения за несъществуване на спорното вземане, предявеният по реда на чл. 422 ГПК установителен иск подлежи на уважаване, тъй като ищецът носи тежестта да установи само редовен от външна страна запис на заповед.

Представеният запис на заповед от 30.05.2016 г., съдържа изискуемите реквизити по чл.535 от ТЗ. Същият е с определен падеж, настъпил преди издаване на заповедта за изпълнение, като с оглед вписаната клауза "без протест", кредиторът е бил освободен от задължението да извърши протест поради неплащане.

Обстоятелството, че до мястото на плащане, в запис на заповед е посочено или по банкова сметка на К. К., не представлява порок на формата на менителничния ефект, тъй като законодателят в чл.536, ал.1 от ТЗ е разграничили случаите, в които документ, който не съдържа някои от реквизитите, посочени в чл. 535, не е запис на заповед и кога са налице изключения. Непосочването на място на плащане, като реквизит не води до нищожност на ценната книга поради липса на форма, при наличие на посочено място на издаване, поради което дори мястото и начина на плащане да са означени по друг начин, то формата би била

спазена. Неоснователно е и възражението на длъжника „Мосстрой Варна“ АД, че записът на заповед е нищожен поради липса на форма, тъй като подписалата го Л. не е разбирала български език, доколкото от една страна доказателства в тази насока не са ангажирани, а от друга страна от извършената справка в Търговския регистър по партидата на дружеството се установява, че от момента на пререгистрацията до обявяването в несъстоятелност, дружеството е осъществявало търговска дейност, като през целия период е било представлявано от изпълнителния директор А. Л., подала в регистъра и подписала множество документи на български език, без да е ползвала преводач.

Съдът намира за неоснователно и възражението на кредитора „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, че записът на заповед е нищожен, тъй като не е подписан от А. Л., като изпълнителен директор на „Мосстрой Варна“ АД. Самият издател на записа на заповед в отговора на исковата молба (л.150) е признал неизгодния за него факт, че документът е подписан лично от изпълнителния директор А. Л.. В деня на подписване на записа на заповед – 30.05.2016 г., между кредитора К. Н. К. и длъжника „Мосстрой Варна“ АД, чрез изпълнителния директор А. Л. е подписано споразумение относно дължимостта на сумата, за обезпечение на плащането на която, длъжникът е посочил, че издава запис на заповед, подписите върху което, не са оспорени в това производство. Това е достатъчно за съда да приеме, че подписът върху записа на заповед е автентичен като изпълнен от представляващия „Мосстрой – Варна“ АД - А. Л..

С оглед на горното, съдът намира, че процесната ценна книга е съставена в предписаната от закона форма и съдържа всички съществени реквизити по чл. 535 ТЗ.

Съгласно т.17 на ТР № 4/2013 год. на ОСГТК на ВКС, ищецът – поемател по запис на заповед, за установяване вземането по който е предявил иск по чл.422 ал.1 ГПК, не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя задължение за плащане и да доказва възникването и съществуването на каузално правоотношение във връзка с което е издаден записа на заповед. С въвеждането на такова твърдение от някоя от страните в производството по чл.422 ал.1 ГПК, подлежи на доказване и каузалното правоотношение, но само доколкото възраженията, основани на това правоотношение, биха имали за последица погасяване вземането по записа на заповед.

Съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, всяка от страните доказва фактите на които основава твърденията и възраженията си, обуславящи за претендираното, съответно отричаното право.

Макар да е основал искането за приемане на вземането в производството по несъстоятелност по ценната книга, кредиторът К. е признал и гаранционния ефект на записа на заповед, като го е обосновал с изискуем дълг, произтичащ от цесия. Сама по себе си цесията не поражда прехвърленото с нея задължение, съответно и основанието на обезпечения каузален дълг не може да търси в цесията, а в правоотношението с първоначалния кредитор на длъжника.

Преди да разгледа това правоотношение, съдът следва да се произнесе по възражението на оспорващия кредитор „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, че договорът за цесия от 01.05.2016 г., по силата на който кредиторът К. се легитимира като носител на вземане срещу длъжника „Мосстрой – Варна“ АД не е породил транслативен ефект, тъй като преди цесията от 01.05.2016 г., на 09.01.2015 г. „Палма Парк“ ЕООД с договор за цесия е прехвърлило на „Надежда-55“ ООД вземанията си към „Мосстрой – Варна“ АД.

Във връзка с това възражение, в допълнителната си искова молба, кредиторът К. е посочил, че договорът за цесия от 09.01.2015 г. между „Палма Парк“ ЕООД и „Надежда 55“ ООД е прекратен по взаимно съгласие, като платената по него цена е върната. В подкрепа на това твърдение е представено като доказателство извлечение за движението по банковата сметка на „Палма Парк“ ЕООД в „УниКредит Булбанк“ АД, от което се установява, че на 14.04.2015 г. „Палма Парк“ ЕООД е върнало на „Надежда 55“ ООД, сумата от 2000 лева, получена по договор за цесия. На първо място следва да се посочи, че правото на страните да развалят/прекратят договора по взаимно съгласие във всеки един момент (дори и да е

престирано по тях), включително този за цесия е изрично регламентирано в чл.20а, ал.2 ЗЗД, като в този смисъл е решение №291/18.11.2014г. по гр.д. №2193/2014г. на ВКС, IV г.о, постановено по реда на чл.290 ГПК. Доколкото връщането на сумата от 2 000 лв. предшества сключването на процесния договор за цесия от 01.05.2016 г., а и изявлението на страните по първата цесия, обективизирано в представеното във въззивното производство споразумение от 16.07.2020 год., между „Палма Парк“ ЕООД и „Надежда-55“ ЕООД е в същата насока, съдът намира, че към 01.05.2016 г., „Палма Парк“ ЕООД се е легитимирал като носител на вземане срещу длъжника „Мосстрой – Варна“ АД, поради което сключения с К. К. договор за цесия е породил транслативен ефект. Макар уведомяването на длъжника да е ирелевантно за развалянето/прекратяването на договора за цесия във вътрешните отношения между цедента и цесионера, в случая уведомяването е станало чрез съобщаването на длъжника за новата цесия от 01.05.2016 г. Знанието на длъжника за промяната на кредитора се установява и от съдържанието на сключеното споразумение от 30.05.2016 г. между К. и „Мосстрой-Варна“ АД.

Между страните не се спори, че вземането на кредитора по процесния запис на заповед е формирано, като остатък от три групи задължения: главници и лихви по договор за заем на парични средства от 01.02.2006 г., сключен между Надежда-55“ ООД и „Мосстрой – Варна“ АД, във връзка с който са сключени множество многостранни и двустранни допълнителни споразумения, дивидент за 2007 г., въз основа на решение на общото събрание на „Мосстрой – Варна“ АД от 17.08.2008 г. и дивидент за 2008 г., въз основа на решение на общото събрание от 27.05.2009 г. и тези вземания К. К. е придобил с договора за цесия от 01.05.2016 г.

Съдът намира за неоснователно, предприетото от оспорващия кредитор „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК оспорване като недостоверни или симулативни на документите, съставени между длъжника и неговите кредитори през периода 2006 г. – 2016 г., касаещи каузалните правоотношения. Макар оспорващият кредитор да не е пряко обвързан с тях, по делото липсват убедителни доказателства, че всички тези документи са съставени само с цел да бъдат увредени останалите кредитори на този длъжник. Последователно издаваните при всяко прехвърляне документи взаимно си кореспондират и при липса на убедителен документ, който да ги опровергае съдът приема, че доказването на първоначално възникване на задължение за връщане на заем и плащане на определен от ОС дивидент, последователно разсрочвано в анекси и прехвърлянето му с поредица от цесии е доказано в достатъчна степен с документи, ползващи се само с формална доказателствена сила (Решение № 252 от 11.04.2017 г. на ВКС по т. д. № 2822/2015 г., II т. о., ТК).

Възражаващият оспорва и съществуване на каузалното отношение по придобиване на дълг, произтекъл от договор за заем без доказателства за реално предоставяне на главница. Това възражение също е неоснователно, тъй като при уговарянето на началното предоставяне на заема, страните са посочили, че сумата, ползвана от заемополучателя е била вече получена по друг повод от друго лице, прехвърлило правото си да получи главница на заемателя Р. в многостранно споразумение, сключено на 05.04.2006 г. Сключеният на 05.04.2006 г. договор между В. Р. и „Мосстрой – Варна“ АД, в резултат на подписаното на същата дата многостранно споразумение, има само установително действие по отношение вече сключени договори за заем, по които са предоставени парични суми, като в същия се определя нов краен срок за връщане и условия, при които може да възникне задължение за плащане на лихви.

Отделно от това, в потвърждение на счетоводни салда към 31.12.2011 г. длъжникът недвусмислено е признал съществуване на дълга към кредитора Р.. Към този момент вече е са били сключени и допълнителни анекси от 15.12.2008 г. и 03.01.2012, с които първоначално безлихвения срочен заем е бил договорен с краен срок на ползване до 31.12.2014 г., но с годишна лихва от 9.5 % за периода след 01.01.2008 г. и право на предсрочно връщане на главницата. Именно тези съглашения са описани като основание на прехвърлено от заемодател Р. вземане в договора за цесия от 18.11.2013 г., с който В. Р. е прехвърлил на „Палма Парк“ ЕООД вземанията си към длъжника „Мосстрой – Варна“ АД, в

размер на 777 586.39 лева.

При това договаряне освен остатъчна главница и лихва по заема, Р. е прехвърлил и вземания за дивидент, определен за 2007 г. на общо събрание на акционерите от 17.08.2008 година. Към този момент, уставът на дружеството не предвижда отклонение от диспозитивния ред по чл. 247а от ТЗ, поради което това вземане е станало изискуемо на 17.11.2008 г. Общият петгодишен давностен срок е изтекъл на 18.11.2013 г., на който вземането е било прехвърлено, съответно придобито от приобретателя само като естествен дълг, доколкото длъжникът е можел да го изпълни по-късно само доброволно. Третият елемент от сборният предмет на цесията е бил дивидента за 2008 г., по отношение на който давността би изтекла на 27.08.2014 г.

Съдът отчита, че в споразумение от 22.11.2013 г. сключено между „Палма Парк“ ЕООД и „МОССТРОЙ-ВАРНА“ АД, длъжникът „МОССТРОЙ-ВАРНА“ АД, чрез представляващия към него момент Игор Еременко е признал дължимост на цялото вземане в размер на 777 586.39 лв., като е договорил общ нов падеж до 31.12.2015 г и лихва, считано от 01.01.2014 г. в размер на 8% годишно. Съдът зачита признанието като прекъсване на неизтеклия давностен срок по отношение вземането за дивидента за 2008 г.

Към този момент част от вземането в размер на 190 828.28 лв., за дивидент за 2007 г. е било погасено по давност. Фактът, че със споразумението от 22.11.2013 г., длъжникът е признал съществуването на всички цедирани вземания в общ размер от 777 586.39 лв., независимо дали за някои от тях е изтекъл или не давностния срок означава, че ответникът е признал всяко отделно конкретизирано вземане, прехвърлено с договора за цесия от 18.11.2013 г. Ето защо съдът приема, че по отношение погасеното по давност вземане в размер на 190 828.28 лв., за дивидент за 2007 г., споразумението от 22.11.2013 г. между „Мосстрой-Варна“ АД и „Палма Парк“ ЕООД, има действие на изявление за отказ от изтекла погасителна давност (решение 49/04.04.2017 г. по гр.д.№50236/16 г. на ВКС, IVг.о.).

Горните фактически и правни констатации обуславят извода, че вземанията за обезпечаване събирането на които е издаден запис на заповед от 30.05.2016 г. съществуват, поради което процесният менителничен ефект материализира валидно породено вземане в полза на поемателя срещу издателя в размер на 340 000 лв., чиято изискуемост е настъпила.

При така установеното, в тежест на въззиваемите е да установят плащането на възникналото задължение, каквито доказателства не са ангажирани, което обуславя извода, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен до предявения размер от 340 000 лева.

В този смисъл, искът с правно основание чл.422 от ГПК се явява основателен и следва да бъде уважен .

Следователно, първоинстанционното решение следва да бъде отменено и вместо това постановено решение, с което да бъде прието за установено вземането на въззивника в размер на 340 000 лева, представляваща вземане по запис на заповед, издаден на 30.05.2016 г., с падеж 30.06.2016 г., за което е издадена заповед №4317/29.07.2016г., издадена по ч.гр. дело №8911/2016г. по описа на ВРС, за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК.

С оглед направеното искане и на осн. чл.78, ал. 1 от ГПК, въззиваемото дружество „Мосстрой – Варна“ АД /в несъстоятелност/, следва да бъде осъдено да заплати на въззивника направените в заповедното производство разноски за държавна такса в размер на 6800 лева.

С оглед направеното искане и на осн. чл.78, ал. 1 от ГПК, въззиваемите дружества, следва да бъдат осъдени да заплатят на въззивника направените в двете инстанции разноски за заплащане на държавна такса, в размер на 13 600 лева и 1000 лева за адвокатско възнаграждение, а на осн. чл.294, ал.2 от ГПК. Въззиваемият „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВКС, държавна такса за касационно обжалване, в размер на 6800 лева.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 940/30.10.2019год. по т.д. № 981/2018год. на ВОС в останалата част и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:** **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между К. Н. К., руски гражданин, роден на 11.03.1973 г. в А., СССР, постоянно пребиваващ в Република България с ЕГН *****, с адрес гр. Варна, пл. „Л.“ №9, ап.4 и „Мосстрой – Варна” АД /в несъст./, ЕИК 103850624, със седалище и адрес на управление гр.Варна, м.“Свети Никола“ № 60, при задължително участие на синдика на длъжника Р. Г. С., както и на възразилите кредитори „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, дружество учредено и регистрирано в Република Маршалови острови под фирмен №47367, със седалище и адрес на управление ул.„Димокриту“ №15, комплекс Панаретос Елиана, офис №104 и „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, ЕИК 200484877, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.„4-ти януари“ №36, ет.4, ап.6, че в полза на К. Н. К. съществува вземане срещу „Мосстрой – Варна” АД /в несъст./, в размер на **340 000 (триста и четиридесет хиляди) лева**, главница по издаден в негова полза запис на заповед от 30.05.2016 год., за която сума е издадена Заповед за незабавно изпълнение №4317/29.07.2016 г., по ч.гр. дело №8911/2016г. по описа на ВРС, на основание чл.422 ГПК вр.чл.535 ТЗ.

ОСЪЖДА „Мосстрой – Варна” АД /в несъст./, ЕИК 103850624, със седалище и адрес на управление гр.Варна, м.“Свети Никола“ № 60 да заплати на К. Н. К., руски гражданин, роден на 11.03.1973 г. в А., СССР, постоянно пребиваващ в Република България с ЕГН *****, сумата от **6 800 (шест хиляди и осемстотин) лева** – разноски по заповедното производство.

ОСЪЖДА „Мосстрой – Варна” АД /в несъст./, ЕИК 103850624, със седалище и адрес на управление гр.Варна, м.“Свети Никола“ № 60, „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, дружество учредено и регистрирано в Република Маршалови острови под фирмен №47367, със седалище и адрес на управление ул.„Димокриту“ №15, комплекс Панаретос Елиана, офис №104 и „Еко Мак Вилидж“ ЕООД, ЕИК 200484877, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.„4-ти януари“ №36, ет.4, ап.6 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на К. Н. К., руски гражданин, роден на XX.XX.XXXX г. в А., СССР, постоянно пребиваващ в Република България с ЕГН *****, направените в двете инстанции разноски за заплащане на държавна такса, в размер на **13 600 (тринадесет хиляди и шестстотин) лева** и адвокатско възнаграждение, в размер на **1000 (хиляда) лева**, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА „Инфинит Уелт Кепитъл“ ИНК, дружество учредено и регистрирано в Република Маршалови острови под фирмен №47367, със седалище и адрес на управление ул.„Димокриту“ №15, комплекс Панаретос Елиана, офис №104 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на **ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД**, сумата от **6800 (шест хиляди и осемстотин) лева**, представляваща държавна такса за касационно обжалване, на осн. чл.294, ал.2 от ГПК.

Решението подлежи обжалване при условията на чл.280 от ГПК пред Върховен касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____